CZU: 343.62 **https://doi.org/10.59295/rpijn2025.104**

INFRACȚIUNEA DE LĂSARE ÎN PRIMEJDIE. ASPECTE PRACTICE

MOCIU Inga,
Universitatea de Stat „Bogdan Petriceicu Hasdeu" din Cahul,
studentă anul IV, Facultatea de Drept și Administrație Publică, Specializarea Drept
Coordonator: Calendari Dmitri, doctor în drept, lector universitar

SUMMARY

The article discusses the legal framework surrounding the offense of "abandonment in danger" in the Penal Code of the Republic of Moldova, specifically Article 163. The law aims to protect vulnerable individuals who cannot defend themselves due to age, illness, or incapacity. This crime occurs when someone knowingly leaves a person in a life-threatening situation without offering help, despite having the ability to do so. The article elaborates on two forms of the offense: the basic form and the aggravated form, which involves severe injury or death caused by negligence. The offender may face legal consequences, particularly if a relationship of duty exists between them and the victim. The offense is considered formal, meaning it is complete once the person is left without help, regardless of the outcome. The article concludes by emphasizing the legal responsibilities of individuals, especially in the context of traffic accidents, and the aggravated penalties associated with failing to assist victims in danger.

Keywords: abandonment in danger, legal responsibility, Penal Code, vulnerability.

Introducere. Ordinea şi morala publică reclamă ca viaţa sau sănătatea celor neputincioși să nu fie lăsată la voia sorţii. De aceea, legea a considerat că, pentru a asigura paza şi îngrijirea persoanelor care nu se pot păzi și îngriji singure, este necesar să intervină chiar mijloacele juridico-penale faţă de cei care, îndatorați fiind de a veghea și a purta de grijă unor asemenea persoane, s-au eschivat de la această îndatorire [1, p.131].

Asigurarea necesităților și intereselor de importanță vitală ale persoanelor, care se află în stare de neputință, reprezintă tradițional una dintre sarcinile primordiale ale politicii sociale în oricare stat. Această sarcină poate fi realizată doar cu aportul membrilor activi ai societăți. Realizarea sarcinii în cauză se face prin intermediul sistemului de relații sociale în cadrul cărora atât statului, cât și cetățenilor le revine absolut justificat îndatorirea de acordare a ajutorului persoanelor care află într-o stare periculoasă pentru viaţă, fiind lipsite de posibilitatea de a se salva din cauza vârstei fragede sau înaintate, a bolii sau a neputinței. În vederea apărării eficiente a unor

asemenea relații. Legiuitorul recurge la mijloace de natură juridico-penală [2, p. 411-412].

În articolul 163 din Codul Penal al Republicii Moldova, fapta de lăsare în primejdie este incriminată în două forme: una de bază și una agravată. Forma de bază, reglementată la alin. (1) al art. 163 CP RM, constă în faptul de a lăsa cu bună-ştiinţă, fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viaţăşi este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vârstei fragede sau înaintate, a bolii sau a neputinţei, dacă cel vinovat ştia despre primejdie şi a avut posibilitatea de a acorda ajutor părţii vătămate fie că el însuşi a pus-o într-o situaţie periculoasă pentru viaţă. Forma agravată, menționată la alin. (2), intervine atunci când fapta prevăzută la alin. (1) a provocat, din imprudență: lit.a) o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății; lit.b) decesul victimei [3, art.163].

Prin definiţie, așa cum rezultă din dispoziția art.163 CP RM, victima infracţiunii de lăsare în primejdie trebuie să se afle, la momentul săvârşirii infracţiunii, într-o stare periculoasă pentru viaţă, adică în cazul când victima este lăsată într-un loc periculos prin natura sa. În aceste împrejurări, activarea factorilor de pericol (a surselor de pericol sporit, a forţelor naturii, a altor factori care se suprapun contribuţiei făptuitorului) face ca pericolul potenţial pentru viaţa victimei să se transforme într-un pericol iminent pentru aceasta.

Existenţa pericolului pentru viaţa victimei nu întotdeauna poate fi dedus doar din caracteristicile locului în care e lăsată victima. De cele mai multe ori, trebuie cercetate toate celelalte circumstanţe concrete ale faptei: timpul săvârşirii faptei (vară/iarnă; zi/noapte); condiţiilemeteo climaterice pe fondul cărora e săvârşită fapta sau care pot urma săvârşirii faptei; starea sănătăţii victimei; ambianţa ei vestimentară; anturajul în care se află victima etc.

Însă, nu e suficient ca victima să se afle într-o stare periculoasă pentru viaţă. Mai este necesar ca ea să fie lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vârstei fragede sau înaintate, a bolii sau a neputinţei. Cele două condiţii se completează una pe alta. Iată de ce, dacă persoana se află într-o stare periculoasă pentru viaţă, însă are posibilitatea de a se salva, ea nu poate fi considerată victimă a infracţiunii de lăsare în primejdie. La fel, e valabil să afirmăm că, dacă persoana e lipsită de posibilitatea de a se salva, însă nu se află într-o stare periculoasă pentru viaţă (de exemplu, când pericolul este imaginar, existând doar în conştiinţa persoanei), această persoană nu poate fi considerată victimă a faptei incriminate la art.163 CP RM. [4, p.164]

În următoarea speță va fi ilustrat imposibilitatea victimei de a salva aflându-se într-o stare periculoasă pentru viață: *O.M., la data de 16 iunie 2018, fiind în stare de ebrietate la domiciliu său împreună cu fiul O.I., fiica O.O. și C.M.. Aproximativ la orele 23:00 s-a deplasat M.I. pentru a discuta cu fosta concubină, O.O.. Ulterior pe stradă în apropierea domiciliului lui O.M., în urma unui conflict apărut între M.I. și O.I., ultimul intenționat având asupra sa un cuțit de bucătărie luat preventiv de la el din gospodărie, i-a aplicat lui M.I. multiple lovituri peste corp. După aplicarea loviturilor lui M.I. ultimul a fost adus de către O.O. și C.M. în gospodăria lui O.M. și a fost lăsat jos în ogradă, iar O.M. și C.M., știind cu certitudine ca M.I. este lipsit de posibilitatea de a se salva, din cauza bolii și neputinței sale rezultate prin vătămările corporale cauzate, știind cu certitudine despre primejdie în care se afla acesta, care de mai multe ori a rugat să fie ajutat, având posibilitatea de ai acorda ajutor lui M.I., l-au lăsat pe ultimul cu bună-știință într-o situație periculoasă pentru viață, jos la pământ, fără supraveghere și ajutor medical, fără a anunța serviciul medical, știind de primejdia în care se află M.I. și având posibilitatea reală de al ajuta, dar crezând în mod ușuratic că își va reveni, iar ca urmare peste aproximativ 30 minute, M.I., a decedat.*

Ulterior O.M. și C.M. a fost declarați vinovați în săvârșirea infracțiunii prevăzută la art. 163 alin.(2) lit.(b) CP [5]. În speța respectivă s-a arătat faptul că victima trebuie să se afle într-o situație periculoasă pentru viață și concomitent să fie lipsită de puterea de a se salva.

Obiectul juridic special al infracţiunii de la art.163 CP RM îl constituie relaţiile sociale cu privire la viaţa sau sănătatea persoanei.

În ipotezele specificate la lit. a) şi b) alin.(2) art.163 CP RM, infracţiunea de lăsare în primejdie are unobiect juridic special complex. Astfel, în ipoteza consemnată la lit. a) alin.(2) art.163 CP RM, infracţiunea în cauză aduce atingere în plan secundar relaţiilor sociale cu privire la sănătatea persoanei, apărate împotriva cauzării din imprudenţă a vătămării grave a integrităţii corporale sau a sănătăţii [6]. În ipoteza specificată la lit. b) alin.(2) art.163 CP RM, infracţiunea de lăsare în primejdie aduce atingere în plan secundar relaţiilor sociale cu privire la viaţa persoanei [7], apărate împotriva cauzării din imprudenţă a decesului victimei [8, p.73].

Obiectul material lipsește în cazul infracțiunii de lăsare în primejdie, deoarece făptuitorul nu întreprinde o influențare nemijlocit infracțională asupra corpului persoanei [2, p.412].

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 163 alin. (1) Cod penal secaracterizează prin fapta prejudiciabilă care se exprimă în inacțiune, adicăprin lăsarea fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viaţă şi este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vârsteifragede sau înaintate, a bolii sau a neputinței, dacă cel vinovat ştia despre primejdie şi a avut posibilitatea de a acorda ajutor părţii vătămate [9],fie că el însuşi a pus-o într-o situaţie periculoasă pentru viaţă [10].

„A lăsa fără ajutor" înseamnă a lipsi victima de sprijin, de asistență, deîngrijire. Lăsarea fără ajutor se poate manifesta inclusiv și pentru o perioadălimitată de timp. Ceea ce contează este dacă în timpul cât a durat lăsarea fărăajutor a existat un pericol real pentru viața victimei și aceasta a fost lipsită deposibilitatea de a se salva.

Infracțiunea de lăsare în primejdie este o infracțiune formală. Ea seconsideră consumată din momentul în care victima a fost lăsată fără ajutor.

În acest context este arătată următoarea speță: *C.H. la data de 05.02.2020, în jurul orei 18:00 min., conducând autoturismul de model xxx, deplasându-se cu o viteză nestabilită de organul de urmărire penală observându-l pe cet. A.S., care mergea pe același traseu, fără a ține cont de distanţa dintre autoturismul pe care îl conducea şi pieton, precum și de dexteritatea în conducere care iar permite să prevadă situațiile periculoase și situația rutieră și, fără a frâna, a tamponat pietonul A. S., în urma cărui fapt i-au fost cauzate vătămări corporale grave, periculoase pentru viață. Astfel, C. H., a ignorat cerinţele Regulamentului Circulaţiei Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM Nr. 357 din13.05.2009, prevăzute de pct. 12 alin. (1) Conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat, ... c) să acorde primul ajutor, să cheme ambulanța în cazul în care în accident au fost cauzate traumatisme persoanelor, iar dacă aceasta nu este posibil sau în cazurile de urgență – să asigure transportarea persoanei traumatizate la cea mai apropiată unitate medicală cu un vehicul de ocazie ori cu propriul vehicul... . Tot el continuându-și acţiunile sale criminale, la 05 ianuarie 2020, în jurul orei 18:00 min., după ce a încălcat regulile de securitate a circulaţiei manifestată prin tamponarea pietonului A.S., în rezultatul cărui fapt ultimului i-au fost cauzate vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, știind despre primejdie și având posibilitate de ai acorda ajutor părții vătămate, deoarece el însuși apus-o într-o situație periculoasă pentru viață, intenţionat, urmărind scopul eschivării de la răspundere penală, l-a lăsat cu bună-știință, fără*

ajutor pe A. S., care se afla într-o stare periculoasă pentru viață și era lipsitde posibilitatea de a se salva din cauza neputinței cauzată de vătămărilecorporale grave și a părăsit locul accidentului rutier, lăsându-l pe A. S. în primejdie[11].

Infracţiunea de lăsare în primejdie este o infracţiune formală. Ea se consideră consumată din momentulîn care victima a fost lăsată fără ajutor. Producerea din imprudenţă a vătămării grave a integrităţii corporale sau a sănătăţii ori a decesului victimei reprezintă temeiul agravării răspunderii conform lit. a) sau lit. b) alin.(2) al art.163 CP RM[8, p.74].

Latura subiectivă a infracțiunii examinate se exprimă, în primul rând, vinovăție sub formă de intenție directă. Motivele infracțiunii pot fi diverse: egoismul, lașitatea [12], indiferenţa [13] etc.

Formula „cu bună-știință” indică asupra faptului că subiectul are certitudinea că persoana pe care o lasă fără ajutor se află intr-o stare periculoasă pentru viaţă și că aceasta e lipsită de posibilitatea de a se salva[1, p.132].

Pentru a înțelege mai bine termenul „cu bună-știință” este ilustrată următoarea speță: *T.S., în dimineața zilei de 26.06.2019 aflându-se cu cunoscuții săi U. A., M.B., și fratele său T.I., într-un câmp agricol, în timp ce încărcau lucerna în remorca tractorului de model IUMZ, condus de către S.I., văzând că T.I., care se afla în remorca tractorului nominalizat, din neatenție proprie a căzut jos, s-a lovit cu capul de pământ și-a fost paralizat imediat ca rezultat al leziunilor corporale grave primite, care după caracterul său erau periculoase pentru viață, fiind sub formă de traumatism vertebro-medular cu fractură trasată a vertebrei cervicale 5,contuzie și edem a măduvei spinării la nivelul C5-C7, care s-a complicat cu o tetra pareză spastică profundă și tulburări sfincterele tip retenție, conștientizând că victima T.I., se afla într-o stare periculoasă pentru viață, ce o lipsea de posibilitatea de a se slava din cauza neputinței sale de a efectua careva mișcări de sine stătător în vederea îngrijirii sale sau protejării sale, având posibilitate reală de ai acorda ajutor victimei, intenționat, de comun acord cu U.A., M.B., și T.S., ignorând îndatorirea socială de cetățean de a acorda ajutor persoanei aflate într-o stare periculoasă pentru viața sa, fără a întreprinde vre-o acțiune în vederea acordării ajutorului ce se impunea victimei T.I., l-a luat pe acesta de mâni şi picioare şi l-a mutat lângă un lan de porumb din apropiere, unde l-a lăsat fără sprijin, îngrijire şi asistența necesară, continuând să încarce lucerna în remorca tractorului, după care a plecat spre sat, abandonând victima T. I., în lanul de porumb,*

prin ce i-a pus în pericol viața acestuia. După ce au finisat de încărcat lucerna T.S., s-a dus acasă la nepoata sa Cristina și i-a spus ce s-a întâmplat și unde se află tatăl său, nepoata sa a luat pe vecinul său cu un automobil și a plecat, apoi a chemat salvarea și l-au dus la spital. Prin urmare T.I., a rămas mobilizat la pat pe viață pe motivul că nervul principal al măduvei spinării este întins, careva intervenție chirurgicală nu se poate face. Prin acțiunile sale, T.S., U.A. și M.B., a săvârșit infracțiune prevăzută şi sancționată de prevederile art. 163 alin. (1) CP RM – lăsarea cu bună știință, fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viață, şi care era lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza neputinței, despre care cei vinovați știau despre primejdie şi au avut posibilitatea de a acorda ajutor părții vătămate[14].

Victimă a lăsării in primejdie nu poate fi orice persoană fizică, ci doar persoana care: 1) se află într-o stare periculoasă pentru viață [15] și 2) este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vârstei fragede [16] sau înaintate, a boli sau a neputinței.

În primul rând, victima trebuie să se afle într-o stare periculoasă pentru viaţă. Pericolul pentru viaţă trebuie să fie iminent, adică să amenințe efectiv viața victimei la un moment dat, în timp ce victima s-a găsit fără ajutor. Nu este necesar ca pericolul pentru viață să fi avut un caracter continuu. Este suficient ca el să fi amenințat victima în timpul in care aceasta era fără ajutor. Pericolul pentru viaţă există în cazul când victima este lăsată într-un loc periculos prin natura sa (de exemplu, pe marginea unui râu, lângă o intersecție auto etc.). În celelalte cazuri, existenţa pericolului pentru viaţă se deduce din ansamblul circumstanțelor concrete ale faptei[1, p.131].

Existenţa pericolului pentru viaţa victimei nu întotdeauna poate fi dedus doar din caracteristicile loculuiîn care e lăsată victima. De cele mai multe ori, trebuie cercetate toate celelalte circumstanţe concrete ale faptei: timpul săvârşirii faptei, anotimpul, ziua sau noapte); condiţiile meteo climaterice pe fondul cărora e săvârşită fapta sau care pot urma săvârşirii faptei; starea sănătăţii victimei; ambianţa ei vestimentară; anturajul în care se află victima etc.[8, p.73]

În al doilea rând, victima trebuie să fie lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vârstei fragede sau înaintate, a bolii sau a neputinţei de a se proteja și a se îngriji de sine stătător[1, p.131].

Cele două condiţii se completează una pe alta. Dacă persoana se află într-o stare periculoasă pentru viaţă, însă are posibilitatea de a se salva, ea nu poate fi

considerată victimă a infracţiunii de lăsare în primejdie. La fel, e valabil să afirmăm că, dacă persoana e lipsită de posibilitatea de a se salva, însă nu se află într-o stare periculoasă pentru viaţă (de exemplu, când pericolul este imaginar, existând doar în conştiinţa persoanei), această persoană nu poate fi considerată victimă a faptei incriminate la art.163 CP RM[8, p.73].

Un alt exemplu unde victima este lipsită de posibilitatea de a se salva și se află într-o situație periculoasă pentru viață: *D. T., la 02.12.2023 aproximativ orele 20:00 min., dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările şi admiţând în mod conştient survenirea acestora, încălcând ordinea publică, manifestând o neglijare premeditată*

demonstrativă a conduitei, printr-o obrăznicie deosebită, ignorând caracterul public al acţiunilor sale, din intenţii huliganice, a intrat în locuinţa ce aparţine lui T. V., amplasată în satul Dahnovici comuna Bobeica raionul Hâncești unde a aplicat multiple lovituri cu pumnii şi cupicioarele peste diferite regiuni ale corpului lui B. N. Tot el, la 02.12.2023, aproximativ orele 20:10 continuându-și acţiunile sale manifestate prin violenţă, având intenţia de a-i cauza o vătămare medie a integrităţii corporale, l-a scos pe B. N. în drum unde a continuat aplicarea loviturilor.

Ulterior, D. T., la data de 02.12.2023 aproximativ în intervalul orelor 20:00- 21:00 conștientizând faptul că leziunile cauzate în urma acţiunilor soldate cu violenţă prezintă pericol pentru viaţă şi este necesară acordarea primului ajutor medical, cunoscând despre faptulcă B. N. este lipsit de posibilitatea a se salva, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările şi dorind în mod conştient survenirea lor, intenţionat l-a lăsat fără ajutor. În consecinţă, la 03.12.2023, în jurul orelor 07.30 min, B. N., a fost depistat decedat cu faţa în noroi, în strada satului Dahnovici comuna Bobeica raionul Hâncești şi anume în apropierea gospodăriei ce aparţine T. V.[17]. Respectiv prin acțiunile sale D.T. a săvârșit și infracțiunea de lăsare în primejdie prevăzută la art. 163 alin.(2) lit.(b) CP RM.

Subiectul infracţiunii de lăsare în primejdie este persoana fizică responsabilă [18] care la momentul comiterii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani. În afară de aceasta, subiectul trebuie să aibă una din următoarele două calităţi speciale alternative: 1) să ştie despre primejdie şi să aibă posibilitatea de a acorda ajutor victimei;2) să pună el însuşi victima într-o situaţie periculoasă pentru viaţă [19].

Cu privire la prima calitate, subiectul trebuie să aibă posibilitatea reală de a

acorda ajutor victimei, chiar cu o anumită doză de risc pentru sine sau pentru terţe persoane (dacă nu se creează starea de extremă necesitate) [20]. Totodată, persoana, care are posibilitatea reală de a acorda ajutor victimei, poate să aibă obligaţia de a-i purta de grijă (în virtutea legii sau a unor reguli speciale) sau nu [8, p.75].

Cu privire la cea de-a doua calitate specială alternativă a subiectului lăsării in primejdie, ea este prezentă când acesta însuşi a pus victima într-o situație periculoasă pentru viaţă, chiar dacă nu avea obligaţia să-i poarte de grijă [21].

În cazul agravantelor de la alin. (2) al art. 163din CP al RM, interpretarea noţiunilor utilizate se face prin apelarea la explicațiile prezentate anterior vizavi de noţiunile similare [1, p.132].

Într-o speță, *C. A., a fost achitată inițial de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, prin sentința din 09 iulie 2019, de sub acuzația săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 163 alin. (1) Cod penal (lăsarea unei persoane într-o stare periculoasă pentru viață, fără a-i oferi ajutor), pe motiv că fapta nu întrunea elementele infracțiunii. Conform rechizitoriului, la data de 04 iunie 2017, C. A., ar fi lăsat fiica sa minoră în vârstă de 1 an și 11 luni unei persoane necunoscute, fără a avea grijă de aceasta. Ulterior, copilul a fost găsit de poliție pe 06 iunie 2017 în apropierea Pieței Centrale din Chișinău, în anturajul unor persoane care consumau alcool. Procurorul a contestat sentința și a cerut condamnarea lui C.A., susținând că aceasta a pus copilul într-o situație periculoasă pentru viață. Instanța a achitat-o pe C. A., considerând că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii de neglijență gravă. Procurorul a formulat apel împotriva achitării, argumentând că prima instanță nu a analizat în mod corespunzător probele și a ignorat aspectele esențiale ale cazului. Procurorul a menționat că există suficiente dovezi care arată că inculpata și-a abandonat copilul într-o situație periculoasă pentru viață și că faptele sunt dovedite prin documente și declarațiile martorilor. Curtea de Apel a casat sentința de achitare și a condamnat-o pe C. A., în baza art. 163 alin. (1) Cod penal. Curtea a subliniat că abandonarea copilului într-o situație periculoasă pentru viață, fără a-i oferi ajutor sau supraveghere, constituie infracțiunea prevăzută de lege, iar probele administrate demonstrează clar vinovăția. Avocatul lui C. A., a contestat decizia Curții de Apel, susținând că probele nu au fost cercetate corespunzător și că instanța de apel a pus accent pe declarații care nu au fost administrate corect în prima instanță. Curtea Supremă urmează să soluționeze recursul. În speța dată subiectul, adică C.A., trebuia sa știe despre pericolul în care și-*

a pus fiica de 1 an si 11 luni, lăsând-o unei persoane necunoscute, astfel punând viața și sănătatea ei în pericol. [22]

Concluzii. Articolul analizează infracțiunea de **lăsare în primejdie**, conform Codului penal al Republicii Moldova, subliniind rolul legii în protejarea persoanelor vulnerabile care nu se pot salva din cauza vârstei, bolii sau neputinței. Acest tip de infracțiune este considerată formală și se consumă din momentul în care victima este lăsată fără ajutor, indiferent de consecințele ulterioare.

Un punct central al analizei este că **infracțiunea** nu se rezumă doar la neacordarea ajutorului, ci necesită ca victima să fie într-o stare periculoasă pentru viață și incapabilă de a se salva. Astfel, legea intervine pentru a sancționa inacțiunea celor care, având posibilitatea de a salva o viață, aleg să ignore această responsabilitate. De asemenea, articolul 163 CP RM distinge între forma de bază și forma agravată a infracțiunii, în funcție de gravitatea consecințelor – de la vătămări corporale grave până la deces.

Cazurile ilustrate reflectă clar necesitatea unei reacții rapide și adecvate în situații de pericol, punând accent pe responsabilitatea morală și legală a celor implicați.

BIBLIOGRAFIE:

1. BRÎNZĂ., S., ULIANOVSCHI., X., STATI., V., et al., Drept Penal vol. II Partea Specială, Chişinău : Cartier, 2005. 804 p. ISBN 9975-79-325
2. BRÎNZĂ., S., STATI., V., Tratat de Drept Penal, Partea Specială, vol.1, Chișinău 2015, 1328 p. ISBN 978-9975-53-469-7
3. Codul penal al Republicii Moldova, nr. 985 din 18.04.2002. Republicat în: Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.72-74/195 din 14.04.2009
4. STATI., V., Lăsarea în primejdie şi unele infracţiuni conexe acesteia. Unele aspecte ale aplicării răspunderii penale. În: Revista științifică a Universității de Stat din Moldova. 2008, nr.4(4), p.164-170.
5. Sentința Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni, din 27 noiembrie 2018. Dosarul nr. 1-239/2018. [Accesat 24.09.2024] Disponibil: https://instante.justice.md/ro/pigd_integration/pdf/DF994ACB-E2F2-E811-80D8-0050568B4D5B.
6. Decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție al Republicii Moldova din 15.02.2022. Dosarul nr.1ra-2153/2021. [Accesat 29.09.2024] Disponibil: https://jurisprudenta.csj.md/search_col_penal.php?id=20493.
7. Decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție al Republicii Moldova din 07.09.2022. Dosarul nr.1ra-769/2022. [Accesat 29.09.2024] Disponibil:

https://jurisprudenta.csj.md/search_col_penal.php?id=21676.

8. BRÎNZĂ., S., Infracțiuni care pun în pericol viața și sănătatea persoanei (art. 160-163 CP RM). În: Analiza juridico-penală, Seria "Științe sociale" 2014, nr.8(78). ISSN 1814-3199. [Accesat 21.09.2024] Disponibil: https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/78-81_25.pdf

9. Decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție al Republicii Moldova din 31.05.2021. Dosarul nr.1ra-306/2021. [Accesat 29.09.2024] Disponibil: https://jurisprudenta.csj.md/search_col_penal.php?id=18817.

10. Decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție al Republicii Moldova din 23.11.2021. Dosarul nr.1ra-1048/2021. [Accesat 29.09.2024] Disponibil: https://jurisprudenta.csj.md/search_col_penal.php?id=20096.

11. Sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești, din 29 aprilie 2021. Dosarul nr. 1-90/2020. [Accesat 21.09.2024] Disponibil: https://instante.justice.md/ro/pigd_integration/pdf/B25CE053-39AF-4507-96FB-05FABB0CDBB0.

12. Decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție al Republicii Moldova din 13.05.2020. Dosarul nr.1ra-1105/2020. [Accesat 29.09.2024] Disponibil: https://jurisprudenta.csj.md/search_col_penal.php?id=15935.

13. Decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție al Republicii Moldova din 17.03.2021. Dosarul nr.1ra-229/2021. [Accesat 29.09.2024] Disponibil: https://jurisprudenta.csj.md/search_col_penal.php?id=18220.

14. Sentința Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni, din 25 noiembrie 2020. Dosarul nr. 1-130/2020. [Accesat 22.09.2024] Disponibil: https://instante.justice.md/ro/pigd_integration/pdf/2DBA4A64-DED9-4F42-843D-E2E988E56DCF.

15. Decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție al Republicii Moldova din 03.03.2021. Dosarul nr.1ra-462/2021. [Accesat 29.09.2024] Disponibil: https://jurisprudenta.csj.md/search_col_penal.php?id=18088.

16. Decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție al Republicii Moldova din 16.03.2021. Dosarul nr.1ra-375/2021. [Accesat 29.09.2024] Disponibil: https://jurisprudenta.csj.md/search_col_penal.php?id=18224

17. Sentința Judecătoriei Hâncești, sediul central, din 29 februarie 2024. Dosarul nr. 1-9/24. [Accesat 25.09.2024] Disponibil: https://instante.justice.md/ro/pigd_integration/pdf/534CA98A-7595-49A3-B320-4419627AF26B.

18. În cazul comiterii faptei de către persoane iresponsabile, în privința acestora pot fi aplicate măsurile de constrângere cu caracter medical cu trimiterea la tratament prin constrângere cu supraveghere. A se vedea: Decizia Curții Supreme de Justiție al Republicii Moldova din 19.03.2024. Dosarul nr.1ra-873/2023. [Accesat 29.09.2024] Disponibil: https://jurisprudenta.csj.md/search_col_penal.php?id=24583.

19. Decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție al Republicii Moldova din 06.05.2020. Dosarul nr.1ra-1094/2020. [Accesat 29.09.2024] Disponibil: https://jurisprudenta.csj.md/search_col_penal.php?id=15827.

20. Decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție al Republicii Moldova din 13.04.2016. Dosarul nr.1ra-531/2016. [Accesat 29.09.2024] Disponibil: https://jurisprudenta.csj.md/search_col_penal.php?id=6227.

21. Decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție al Republicii Moldova din 11.09.2018. Dosarul nr.1ra-1161/2018. [Accesat 29.09.2024] Disponibil: https://jurisprudenta.csj.md/search_col_penal.php?id=11860.